

nicht gut passt.

अवान 2) vielmehr *nicht trocken* (3. अ + वान), *frisch, vollaftig*: अ-
प्रफल MBh. 2, 704.

अवातर *zwischenliegend* KULL. zu M. 1, 74. *fortlaufend* SÄH. D. 278.
319. 142, 19 (hierher auch H. 235). *je ein anderer, — verschiedener*:
नित्यनैमित्तिकयोर्ह्यासनानां चावातरफलं पितृलोकसत्पलोकप्राप्तिं VĒ-
LĀNTAS. (Allah.) No. 8. विसमृणास्वयोः कमलकुमुदवदवातरभेदा ज्ञेयः NI-
LAK. zu MBh. 13, 4554 (hierher auch H. 1126, Sch.). Ueber अवातरेडा
s. weiter unten u. इडा 2).

अवाप (von आप् mit अव) s. डुरवाप.

अवार TS. 7, 3, 16, 1. 3, 3, 2. KĀṬH. 34, 16.

अवारुण (3. अ + वारु) adj. *nicht Varuṇa gehörig* TBr. 3, 2, 4, 5.

अवावट m. *ein Sohn, den der Vater mit einer Frau aus seiner Kaste*
zeugt, die vorher mit einem andern Manne gelebt hat, DEVALA bei KULL.
zu M. 10, 5.

अवापृङ्ग (अव + पृङ्ग) adj. *dessen Hörner nach unten gebogen sind*
TS. 2, 1, 8, 5.

अवि 1) Sp. 498, Z. 2 lies 10, 8, 31 st. 10, 8, 11. WEBER (Ind. St. 5, 344)
fasst hier das Wort in der Bed. von *Schafmutter*. — 2) a) f. BuĀg. P. 10,
70, 29. — Vgl. अवि und पञ्चावि.

अविक्र 1) f. अविका KATHĀS. 52, 42.

अविकटोर्ण (अविकट + उ) wohl Bez. *der für den Beschützer einer*
Schafherde erhobenen Abgabe.

अविकत्यन (3. अ + वि) adj. *nicht ruhmredig* DAČAK. 2, 4.

अविकाल Spr. 631.

अविकल्पम् (von 3. अ + विकल्प) adv. *ohne sich lange zu besinnen*
KATHĀS. 94, 137.

अविकार m. *Abwesenheit einer Veränderung* VS. PRĀT. 4, 128. adj. *kei-*
ner Veränderung unterliegend 3, 9.

अवितित् MBh. 1, 231. ein Sohn Kuru's 3740. fg.

अविनीष so v. a. अवितित्. अन्न ČAT. Br. 4, 6, 1, 14, 16.

अविघ्नविनायकचतुर्थी (अ - वि + च) f. Bez. *eines best. vierten Ta-*
ges: ऽत्रत Verz. d. Oxf. H. 34, a, 35.

अविघ्नत्रत (अ + त्रत) n. Bez. *einer best. Begehung am 4ten Tage*
der — *Hälfte des Phālguna* Verz. d. Oxf. H. 38, a, 42.

अविचर्त्य so v. a. अवित्यत् TS. 4, 2, 5, 3.

अविचारम् (von 3. अ + विचार) adv. *ohne sich lange zu bedenken* VA-
RĀH. BRH. S. 78, 20.

अविजिघत्स (3. अ + विजिघत्सा) adj. *nicht esslustig* KHĀND. Up. 8, 7, 1.

अवितथ 1) adj. Spr. 363. अवितथोक्त्वा *wahr machen* so v. a. *erfüllen*:

आज्ञाम् 743. — 2) n. ohne Cäsur Ind. St. 8, 396. 417. 421. fg.

अवितर् BuĀg. P. 11, 4, 10.

अवितर्क m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 53.

अविदात् (3. अ + वि) m. N. pr. eines Sohnes des Čatadhanvan
HARIV. 2037, v. l. — Vgl. अतिदत्त.

अविदीधु vgl. 1. धी mit वि.

अविद्या als Čakti Verz. d. Oxf. H. 149, b, 38. WEBER, RĀMAT. UP.
325. fg. 331.

अविद्विषे (3. अ + वि) dat. inf. AV. 1, 34, 5.

अविधवा Ind. St. 5, 194. 294. 301. 308. VARĀH. BRH. S. 70, 11. 103, 2. 8. 11.

अविनीत, f. आ *genauer ein unsittliches Frauenzimmer*; vgl. auch
HALĀJ. 2, 341.

अविपर्यय (von 3. अ + विपर्यय) *nicht fehlschlagen, — vereitelt werden*:
भगवतीनीतिरविपर्ययिष्यति MĀLATĪM. 107, 3. 4.

अविपाल MBh. 3, 14700.

अविभक्त (3. अ + वि) adj. 1) *nicht vertheilt, nicht geschieden* BHAG.
13, 16. यस्याविभक्तं वसु — सूर्यैः so v. a. *gemeinschaftlich, auch den*
Genossen angehörend MBh. 3, 259. R. 4, 7, 7. 7, 11, 32. 23, 13. 34, 41. —
2) *keine Theilung vorgenommen habend, in Gütergemeinschaft lebend* M.
9, 215. so v. a. *ein nächster Verwandter* Schol. zu KĀṬH. ČH. 8, 6, 36. —
3) *unverändert* AIT. Br. 8, 1.

अविभक्तिन् s. विभक्तिन्.

अविभू m. N. pr. eines Sohnes des Garuda MBh. 3, 12984. Lesart
der ed. Bomb. für अभिभू.

अविमुक्त 2) vgl. WEBER, RĀMAT. UP. 329. fgg. 333. 337. 344. fgg. Verz. d.
Oxf. H. 10, a, 9. 42, a, 7. 44, a, No. 101. 76, a, 14. अविमुक्तेश्च *eine Form* Čiva's
DAČAK. 114, 4. अविमुक्तेश्चलिङ्ग Verz. d. Oxf. H. 64, a, 37. 70, a, 20. ऽनिरू-
क्ति f. Titel eines Werkes HALL 133. — 3) m. Bein. Čiva's BuĀg. P. 10, 66, 29.

अविमूढ (3. अ + वि) adj. Bez. *einer Art von Ṛshi* MBh. 1, 7683.
विमूढ SUND. 3, 5.

अवियोग (3. अ + वि) m. *Nichttrennung, das Nichtverlustiggehen*;
mit instr.: अस्मिन्: DAČAK. in BENF. Chr. 193, 17. fg. *Nichttrennung der*
Geliebten: ऽत्रत n. Bez. *einer best. Begehung* Verz. d. Oxf. H. 34, b, 8.

अविरति *das Hängen an den Sinnesobjecten* JOGAS. 1, 30.

अविलग्नम् (von 3. अ + विलग्न) adv. *ohne hängen zu bleiben* VARĀH.
BRH. S. 43, 20.

अविलम्बित adj. *unaufgehalten* KATHĀS. 124, 193. ऽतम् adv. *ohne Ver-*
zug 52, 352. 57, 143. 103, 133. fälschlich अव 55, 9. 118, 31.

अविविदिषा (3. अ + वि) f. *Mangel an Wissensbegierde* TATTVAS. 30.

1. अविवेक Kap. 1, 35. 57. 3, 68.

1. अविशेष (3. अ + वि) m. *Ununterschiedenheit* Kap. 1, 6.

2. अविशेष (wie eben) adj. *ununterschieden* Kap. 3, 1, 4. unter den Sy-
nonymen von तन्मात्र TATTVAS. 13; vgl. JOGAS. 2, 19.

1. अविश्वास, स्वज्ञीविते ऽप्यविश्वासस्तेषो ये राजसंश्रयाः Spr. 3183. R.
3, 52, 48.

2. अविश्वास, अविश्वासम् adv. *misstrauisch* Spr. 256.

अविष 2) vgl. तविष, ताविष.

अविस्थल, die ed. Bomb. des MBh. liest auch 3, 934 अविस्थल.

अवीक्षित m. N. pr. = अवितित् ein Sohn Karāṁdhama's MĀRK. P.
123. fgg. अवितित् in den Unterschriften der Adhja.

अवीत (3. अ + वीत) adj. *unangestastet, unberührt* RV. 4, 48, 1.

अवृक् Z. 3 lies 1, 31, 13.

1. अवृत्ति Spr. 238.

अवृत्तिक (von 3. अ + वृत्ति) adj. *keinen Lebensunterhalt habend* Ka-
THĀS. 114, 86. *keinen Lebensunterhalt gewährend*: देश Spr. 257.

अवेकाचार्य m. N. pr. eines Mannes HALL 203. — Vgl. अवेक.